

vilde lægge sin hele Indflydelse i Vægtskaalet for at redde, hvad der kunde reddes af 5te Juni-Grundloven, saa vilde det blive opnaaet, og dette vilde da ogsaa være i Overensstemmelse med den høitagtede Kultusministers Anskuelse, thi efter hvad jeg kunde forstaae, var det hans Mening, at naar vi kunde have faaet 5te Juni-Grundloven usforandret, saa havde vi faaet noget Bedre end det, der nu foreligger. Der er jo ikke Noget til Hinder for, naar blot de Herrer og de, der stemme med dem, vilde det, at vi have Alt, hvad der staaer i Veien for 5te Juni-Grundloven; saa havde vi den usforandret. Vi have for saa Dagen siden hørt, hvorledes en ærværdig Geistlig talte til os. Han erindrede os om, at Danmarks Ulykke havde været, at Landet havde været sammensat af ueensartede Elementer; men hvorledes mene de Herrer, at det nye Landsting vil komme til at see ud? Troe de Herrer virkelig, at det vil blive et konservativt Element i Repræsentationen? Jeg troer, at de tage meget feil deri. Dersom den Befolkning, hvorfor de ere saa bange, nemlig den ringere stillede Befolkning, Huusmænd og Indvister paa Landet, om hvilke vi saa ofte i det andet Thing, hvor jeg har havt Sæde, have hørt, at det var dem, der havde Magten, rigtigt blev sig denne dens Magt bevidst og sluttede sig sammen med den Befolkning i Kjøbstæderne, som er ligesillet med den, saa vilde d'Hrr. faae at see, at det vilde blive alt Andet end et konservativt Landsting, der vilde fremgaae af Valgene, idetmindste for den ene Halvdeels Vedkommende. Det er saaledes min Mening, at naar disse nye Momenter, som jeg her har nævnt, kom under fornøjet Overbetæelse, vilde der maaskee her kunne opnaaes Enighed om Noget, med Hensyn til hvilket der muligens ogsaa kunde opnaaes Enighed i det andet Thing. Vi have af den høitæredede Conseilspræsident hørt en historisk Fremstilling af Forfatningsagens Gang, som vistnok, saavidt jeg kan skjønne, er fuldkommen nøiagtig, og i denne Fremstilling godgjorde han, hvorledes det foreliggende Udkast,

forfaabidt angaaer Sammensætningen af det nye Landsting, er kommet tilbeie i det sidste Dieblif i et Fællesudvalg i Rigsraadet. Hvorledes er Sagen nu gaaet i Rigsdagen? Den er gaaet igjennem Rigsdagen, uden at den, saavidt mig bekjendt, har været i noget Udvalg. Regjeringen har med god Ret bestemt fastholdt sin Paastand, at den ikke kunde tage imod nogen Forandring, men naar en æret Taler har henvist til det Urigtige i fra Rigsdagens Side nu at gjøre Forandringer, saa maa jeg dog sige, at jeg troer, at den nuværende Rigsdag er fuldkommen berettiget til at gjøre de Forandringer, som den maatte ansee for rigtige, thi ellers vilde dens Valg og dens Virksomhed være aldeles intetsigende. Af denne Grund troer jeg ikke, at vi skulle være bange for at nedsætte et Udvalg, og jeg skal derfor stemme for Nedsættelsen af et saadant.

Kirke- og Underviisningsministeren. Jeg troer ikke, at den ærede sidste Taler var ganske heldig i at præcisere det, han egentlig vilde, nemlig Spørgsmaalet om at overgive den foreliggende Sag til et Udvalg, men jeg skal ikke gaae videre ind herpaa. Grunden, hvorfor jeg har bedet om Ordet, er kun den, at jeg vilde tillade mig den Bemærkning, at han heller ikke var ganske heldig i den Fortolkning, han opstillede af mine Ord, thi jeg har ikke sagt det, han lagde mig i Munden. Uden at jeg forøvrigt nærmere skal forklare mig, finder jeg mig dog foranlediget til, da han lagde en bestemt Betydning i mine Ord, at sige, at det ikke var den, der laa i min Tanke.

Grundtvig: Naar den ærede Landstingsmand nylig ophyste, at jeg før ikke havde været saa kjær af det nuværende Landsting, som jeg nu synes at være, saa maa jeg sige, at dette er forunderligt, thi jeg troer ikke, at jeg med et eneste Udtryk har givet nogen stor Sympathi tilkjende for det nuværende Landsting som saadant; ja, jeg mener, at jeg end-